

11.5.2008

השלכות ביטול חוק התיאומים

אלכס שפירא, עו"ד ורו"ח

נושא ראשון:

עיקרי התיקון

מבוא

- ביום 6.3.08 פורסם ברשומות חוק מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה) (תיקון מס' 20), התשס"ח-2008 (להלן: "תיקון 20 לחוק התיאומים" או "התיקון").
- בהתאם לתיקון, שתחילתו נקבע, ככלל, ליום 1.1.2008, חוק התיאומים (להלן: "חוק התיאומים" או "החוק") יחול עד תום שנת-המס 2007, כאשר משנת-המס 2008 לא תחולנה עוד הוראות החוק.
- זאת, בכפוף להוראות-המעבר, שעיקריהן יפורטו להלן.

הותרת הוראות התחולה והגדרות על כנן

- התיקון קובע, כי סעיפים 1 (הגדרות), 2 (תחולת הוראות פרק ב לחוק), 15 (תחולת הוראות פרק ג לחוק), 24 (תחולת הוראות הפקודה) והתוספות לחוק ימשיכו לחול גם לאחר תום תחולת החוק, ככל שהם נוגעים להוראות הממשיכות לחול לפי הוראות המעבר.
- כלומר, ככלל, נותרה ההבחנה בין נישום פרק ב', נישום פרק ג' לבין נישום מחוץ לחוק.

הותרת הוראות התחולה והגדרות על כנן

■ נישומים שפרק ב לחוק התיאומים חל בקביעת הכנסתם

✓ חבר-בני-אדם שאינו שותפות.

✓ יחידים ושותפויות החייבים, על-פי הוראות ניהול פנקסים, בניהול פנקסי חשבונות לפי שיטת החשבונאות הכפולה.

■ נישומים שפרק ג לחוק התיאומים חל בקביעת הכנסתם

✓ יחידים ושותפויות שאינם חייבים, על-פי הוראות ניהול פנקסים, בניהול פנקסי חשבונות לפי שיטת החשבונאות הכפולה.

אי-תחולת החוק על נישומים מסוימים

- סעיף 27 לחוק התיאומים קובע מספר נישומים שחוק זה אינו חל בקביעת הכנסתם.
- נישומים שחוק התיאומים לא חל בקביעת הכנסתם
 - ✓ יהלומן – לגבי הכנסתו מעסקו ביהלומים שלגביו בחר לנהל פנקסי חשבונות במטבע-חוץ;
 - ✓ חבר-בני-אדם שפטור ממס לפי סעיף 9(2) לפקודת מס הכנסה (רשות מקומית, מפעל הפיס, קופת גמל ומוסד ציבורי כהגדרתם באותו סעיף);
 - ✓ אגודה שיתופית שכל עיסוקה באספקת מים;
 - ✓ קרן נאמנות.

אי-תחולת החוק על נישומים מסוימים

- נישומים שחוק התיאומים חל בקביעת הכנסתם לפי בחירתם
 - ✓ **חברה בהשקעת חוץ שבחרה בהטבות לפי פרק שביעי 3 לחוק עידוד השקעות הון;**
 - ✓ **שותפות או חברה המנהלות פנקסי חשבונות לפי התקנות הדולריות** ובלבד שביקשו שהוראות חוק התיאומים לא תחולנה בקביעת הכנסתן עד 30 יום מתחילת שנת-המס;
 - ✓ **נישום שאין לו הכנסה מעסק,** שלא תבע בשנת-המס ניכוי הוצאות ריבית;
 - ✓ **חברת מעטים החייבת לנהל את פנקסי חשבונותיה לפי תוספת ה** להוראות ניהול פנקסים (בעלי מקצועות חופשיים), שלא תבעה בשנת-המס ניכוי הוצאות ריבית;
 - ✓ **יחיד או שותפות שכל שותפיה במשך כל שנת-המס הם יחידים,** ובלבד שאינם חייבים לנהל את פנקסי חשבונותיהם לפי שיטת החשבונאות הכפולה ולא תבעו בשנת-המס ניכוי הוצאות ריבית.

אי-תחולת החוק על נישומים מסוימים

- התיקון הותיר על כנן את הוראות סעיף 27 לחוק התיאומים, בכפוף לתיקון לעניין שותפות/חברה המנהלות פנקסי חשבונות לפי התקנות הדולריות.
- לגבי שותפות/חברה כאמור נקבע כי אלו תוכלנה לבקש שלא להחיל על הכנסתן את הוראות חוק התיאומים תוך 90 ימים (במקום 30 ימים) מתחילת שנת-המס (קרי: עד ליום 31.3.08).

שותפות או יחיד שניהלו פנקסים בשיטת החשבונאות הכפולה

- סעיף 28 לחוק התיאומים מאפשר לשותפויות וליחידים שניהלו לגבי הכנסתם פנקסי חשבונות לפי שיטת החשבונאות הכפולה, למרות שלא היו חייבים בכך, להחיל על הכנסתם את הוראות פרק ב, אם הודיעו על כך לפקיד-השומה עם הגשת הדו"ח לשנת-המס לפי סעיף 131 לפקודת מס הכנסה.
- סעיף 28 לחוק התיאומים ממשיך לחול גם לאחר התיקון, תוך שעל שותפות ויחידים כאמור תחולנה אותן הוראות פרק ב שממשיכות לחול כאמור בתיקון.

הותרת התקנות מכוח סעיף 3(א) לחוק בתוקף

- על-פי התיקון, התקנות מכוח סעיף 3(א) לחוק התיאומים ממשיכות לחול.
- המדובר, בין היתר, בתקנות מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה) (שיעורי פחת), התשמ"ו-1986, הקובעות שיעורי פחת מוגדלים לנכסים מסוימים (ובכלל זאת שיעור פחת גבוה יותר לצידוד של חברה תעשייתית, בהתאם למספר המשמרות בהן הוא פועל).
- יש לזכור, כי תקנות מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה) (שיעורי פחת), התשמ"ו-1986 חלות/תחולנה רק על נישום שפרק ב' לחוק התיאומים חל בקביעת הכנסתו.

ניכוי נוסף בשל פחת

- סעיף 3(ב) לחוק התיאומים הקנה שערך להוצאות הפחת באמצעות ניכוי נוסף בשל פחת. שערך הפחת נעשה מהיום שהנכס הובא בחשבון כנכס קבוע או כשינוי שלילי ועד לתום שנת-המס.
- על-פי התיקון, סעיף 3(ב) לחוק התיאומים ימשיך לחול. זאת, בתנאי שהנכסים נחשבו ל"נכס קבוע" בידי הנישום לפחות באחת משנות-המס 2002 עד 2007.
- עם זאת, השערך של הפחת יבוצע עד תום שנת-המס 2007, במקום עד תום שנת-המס.

ניכוי בשל אינפלציה

- על-פי התיקון, סעיף 7(ב) לחוק התיאומים אשר קבע את המנגנון לחישוב הניכוי או התוספת בשל אינפלציה יחול עד תום שנת-המס 2007.
- יתרת הניכוי בשל אינפלציה שלא נוכתה בשנת-המס 2007 (לפי סעיף 7(ב) האמור) תועבר (ללא תיאום למדד) ותנוכה מההכנסה בשנת-המס 2008, כאשר הפסד שנוצר מניכוי כאמור ייחשב להפסד מעסק.
- עם זאת, אם ההכנסה החייבת בשנת-המס 2008 תכלול הכנסה שהיא סכום אינפלציוני (לפי סעיף 88 לפקודה או לפי סעיף 47 לחוק מיסוי מקרקעין או לפי פרק שביעי¹ לחוק עידוד השקעות הון), יהיה הנישום רשאי שלא לנכות את יתרת הניכוי בשל אינפלציה מהסכום האינפלציוני כאמור.

ניכוי בשל אינפלציה

- עוד נקבע, כי סכום הניכוי בשל אינפלציה שנזקף ליחידות עבודה או קרקע שהן מלאי עסקי (כאמור בסעיף 7(ה) לחוק התיאומים) יתואם עד תום שנת-המס 2007 (ולא עד יום המכירה)
- סכום זה ינוכה מההכנסה ממכירתן של יחידות העבודה או הקרקע בשנת-המס שבה דווחה.

הפסקת התיאום של הפסדים מועברים

■ סעיף 9(א) לחוק התיאומים קובע:

"הפסדים משנים קודמות, הניתנים לקיזוז לפי הפקודה, וחלק מהפסדים הניתנים לקיזוז לפי סעיף 36 לחוק עידוד התעשייה, יתואמו בשנת המס לפי שיעור עליית המדד בשנת המס; ואולם הפסדים כאמור שקוזזו במהלך השנה כנגד ריווח הון או שבח מקרקעין שנוצרו באותה שנה, יתואמו לפי שיעור עליית המדד מתחילת שנת המס עד החודש שקדם לחודש שבו נוצר ריווח ההון או השבח."

■ כלומר, הפסד מועבר בידי נישום פרק ב מתואם בשנת-המס אליה הוא הועבר על-פי שיעור עליית המדד באותה שנה.

ככל שהפסד המועבר מקוזז, בשנה אליה הועבר, כנגד רווח הון/שבח, הוא מתואם לפי שיעור עליית המדד מתחילת השנה ועד החודש שקדם לחודש בו נצמחו רווח ההון או השבח שכנגדם בוצע הקיזוז כאמור.

הפסקת התיאום של הפסדים מועברים

- התיקון נעדר התייחסות לסעיף 9(א) לחוק התיאומים.
- שעה שכך, הפסדים שנוצרו/נצברו לנישום פרק ב' עד לתום שנת-המס 2006 יישארו בערפם המתואם ליום 31.12.2007 ללא תיאום למדד לשנות-המס הבאות. ואילו הפסדים שנוצרו/נצברו בשנת-המס 2007 יישארו בערפם הנומינלי.

הפסד ריאלי במכירת נכס קבוע בר-פחת או נייר-ערך

- סעיף 9(ג) לחוק התיאומים מתיר הפסד ריאלי במכירת נכס קבוע בר-פחת (שאינו רכב פרטי) ובמכירת נכס קבוע שהוא נייר-ערך.
- על-פי התיקון, סעיף 9(ג) ימשיך לגבי נכס קבוע כאמור שהיה נכס קבוע בידי הנישום בתום שנת-המס 2007.
- ברם, ההפסד הריאלי יחושב על-ידי תיאום עד תום שנת-המס 2007 בלבד (ולא עד ליום המכירה).

הוצאות ריבית לפני שהנכס החל לשמש בייצור הכנסה

- סעיף 11(א) לחוק קובע, כי הוצאות ריבית (בגובה הפרשי הצמדה) על הון ששימש לרכישת נכס קבוע, לפני שהנכס החל לשמש בייצור הכנסה, תותרנה בניכוי, על אף הוראות סעיף 17 לפקודה, במגבלות הקבועות באותו סעיף.
- ואילו סעיף 11(ב) לחוק התיאומים קובע, כי סכום הריבית כאמור לא ייוסף למחיר המקורי של הנכס לצורך חישוב הפחת וחישוב רווח הון והשבח במכירת הנכס.
- על-פי התיקון, סעיף 11(ב) לחוק ימשיך לחול לגבי ריבית שהותרה בניכוי לפי סעיף 11(א) עד תום שנת-המס 2007.
- התיקון אינו מתייחס לסעיף 11(א) לחוק, ועל-כן, החל מ-1.1.2008, הוצאות ריבית והפרשי הצמדה בגין נכס שאינו משמש בייצור הכנסה לא תותרנה בניכוי והן תיוספנה למחיר המקורי של הנכס לצורך חישוב פחת/רווח הון.

מכירת נכס מוגן/קבוע שהרווח ממכירתו חייב במס הכנסה

- סעיף 12 לחוק התיאומים קבע, כי במכירת נכס קבוע (סעיף 12(ב) לחוק התיאומים) או נכס שהיה נכס מוגן ושאינו נכס קבוע (סעיף 12(א) לחוק התיאומים), וההכנסה ממכירתו הינה הכנסה לפי סעיף 2(1) לפקודה, רשאי הנישום להפחית מהרווח במכירה סכום אינפלציוני במגבלות הקבועות בסעיף, אשר יתואם עד למועד המכירה.
- ההפחתה כאמור מקטינה את ההכנסה החייבת בשיעור מס רגיל, כפיצוי על חבות המס בגין התוספת בשל אינפלציה שחושבה בעבר.
- בגדרו של התיקון נקבע, כי ביחס למכירות שתבוצענה בשנת-המס 2008 ואילך, ניתן יהיה להפחית מהרווח סכום כאמור לעיל כשהוא מתואם עד לתום שנת-המס 2007 (ולא עד מועד המכירה).

ביטול ותיקון ההוראות המתייחסות לנישום פרק ג'

▪ עד התיקון, פרק ג לחוק התיאומים כלל שלוש הוראות עיקריות לגבי נישום פרק ג.

- ✓ האחת – ניכוי בשל מלאי (סעיף 16 לחוק התיאומים);
- ✓ השנייה – מגבלה לגבי ניכוי הוצאות ריבית (סעיף 17 לחוק);
- ★ לפי מגבלה זו, הוצאות ריבית המותרות בניכוי לפי סעיף 17 לפקודה לא הותרו בניכוי אלא בשיעור 80% מהוצאות הריבית (לרבות הפרשי הצמדה (לאור הגדרת "ריבית בסעיף 1 לחוק התיאומים)) שהוצאו בשל רכישת נכסים קבועים והוצאות הריבית שפקיד-השומה שוכנע שהוצאו בשל מימון הוצאות שוטפות/מלאי, בסכום העולה על סכום הניכוי בשל מלאי לפי סעיף 16.
- ✓ השלישית – ניכוי נוסף בשל פחת (סעיף 18 לחוק התיאומים).

ביטול ותיקון ההוראות המתייחסות לנישום פרק ג'

- התיקון קובע הוראות מעבר לגבי סעיף 18 לחוק בלבד.
- כלומר, נישום פרק ג אינו זכאי עוד לניכוי בשל מלאי.
- כמו-כן, נישום פרק ג זכאי לתבוע **100%** מהוצאות המימון (בכפוף להוראות סעיף 17 לפקודה).

👉 רלבנטי לקביעת המחיר המקורי לעניין החבות במס רווחי הון ובמס שבח.

- באשר לניכוי בשל פחת על-פי סעיף 18 לחוק התיאומים, הרי שהתיקון מגביל את השערוך עד 31.12.2007.

👉 יצוין, כי תקנות מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה) (ניכוי נוסף בשל פחת לגבי מטעים ונכסים קבועים המשמשים בייצור הכנסה ממטעים), התשמ"ו-1986 ממשיכות לחול לגבי מטע ולגבי נכסים קבועים המשמשים בייצור הכנסה ממטע, שבידי הנישום, ובלבד שהיו מטע/נכסים כאמור בידי באחת משנות-המס 2002 עד 2007.

סנקציות בגין פנקסים בלתי-קבילים

- סעיף 20 לחוק התיאומים קובע מספר סנקציות לגבי נישום שפקיד-השומה קבע שפנקסיו הינם בלתי-קבילים, או שחלה חובה לנהל לגבי הכנסתו פנקסים בשיטת החשבונאות הכפולה והם לא נוהלו כאמור.
- ואלו הן הסנקציות:

- ① רווח הון שנוצר בשנת-המס ייחשב כולו לרווח הון ריאלי (קרי: ללא חלוקה לסכום אינפלציוני);
- ② כשחלה חובה לנהל פנקסים בשיטת החשבונאות הכפולה, תחולנה הוראות פרק ב לחוק בלבד תוך שלא יותרו בניכוי ניכוי בשל פחת, ניכוי בשל אינפלציה ותיאום הפסדים ותיווסף תוספת בשל אינפלציה לפי מיטב שפיטתו של פקיד-השומה;

סנקציות בגין פנקסים בלתי-קבילים

■ הסנקציות – המשך

③ כשלא חלה חובה לנהל פנקסים בשיטת החשבונאות הכפולה, לא תחולנה הוראות פרק ג לחוק ולא תותרנה הוצאות ריבית לפי סעיף 17 לפקודה.

■ במסגרת התיקון הוארכה תחולתן של שתי הסנקציות האחרונות בלבד, תוך שנוסחן תוקן, כך שעל-פי הסנקציה השנייה לא יותר בניכוי ניכוי בשל פחת ועל-פי הסנקציה השלישית לא תחולנה הוראות פרק ג לחוק.

■ הסנקציה הראשונה בוטלה.

ביטול הוראות סעיף 90 לפקודה וסעיף 48 לחוק מיסוי מקרקעין

- עד התיקון, סעיף 90 לפקודה וסעיף 48 לחוק מיסוי מקרקעין קבעו, כי במכירת נכס תוך שנה מיום רכישתו, יראו את כל רווח ההון כרווח הון ריאלי; וכי במכירה תוך השנה השנייה, ייחשב הסכום האינפלציוני כאילו יום הרכישה היה מאוחר מיום הרכישה הממשי במספר חודשים כמספר החודשים השלמים שמיום המכירה ועד תום שנתיים מיום הרכישה הממשי.
- עם זאת, הוראות סעיפים אלה לא חלו בתקופת תחולתו של חוק התיאומים (זאת, בהתאם להוראות סעיף 23(1) לחוק).
- בעקבות ביטול הוראות חוק התיאומים **בוטלו** סעיף 90 לפקודה וסעיף 48 לחוק מיסוי מקרקעין.

חובת הגשת דו"ח אינפלציוני

- סעיף 25 לחוק התיאומים קובע, כי נישום שחוק התיאומים חל עליו יגיש, יחד עם הדו"ח השנתי, דו"ח תיאום אינפלציוני בטופס קבע מנהל רשות המיסים.
- במסגרת התיקון נקבע, כי סעיף 25 לחוק התיאומים ימשיך לחול, כאשר דו"ח התיאום האינפלציוני יהווה חלק מהדו"ח השנתי.
- בנוסף, בוטלה ההוראה, לפיה דו"ח תיאום שלא הוגש גורר אחריו קביעה כאילו לא הוגש הדו"ח החייב בהגשה לפי הוראות הפקודה.
- בדברי-ההסבר להצעת החוק צוין, כי הפוונה לצור טופס אשר יהיה קצר וקל למילוי, ולא יהיה חייב באישור רואה-חשבון.

תיאום השבחות/הוצאות על-חשבון רכישה לגבי נכסים קבועים

- סעיף 31א לחוק התיאומים קובע, כי במכירת נכס קבוע יראו כל השבחה או הוצאה על-חשבון רכישה, שנעשו בידי הנישום בתקופת חוק המיסוי או בתקופת חוק התיאומים, ייחשבו להשבחה שנגמרה במועד שבו הובאה ההוצאה/השבחה בחשבון כנכס מוגן או כגריעה מההון לפי חוק המיסוי או כנכס קבוע או שינוי שלילי.
- התיקון מותיר על כנו את סעיף 31א האמור.

עם זאת, להוראות הסעיף לא תהיה משמעות לגבי השבחות/הוצאות על-חשבון רכישה שתבוצענה ביום 1.1.2008 ואילך, וזאת לאור הפסקת תחולתן של הוראותיו העיקריות של חוק התיאומים (◀ פס"ד ורה דבורה שכטר: אם לא ניתן להוכיח את מועד ההוצאה – יחול מועד גמר ההשבחה או 2/3 ממנו; אם ניתן להוכיח – יהיה מועד ההוצאה המועד הרלבנטי).

החלפת הגדרת המונח "נכס" לעניין סעיף 104 לפקודה

- עד התיקון, המונח "נכס" בסעיף 104 הוגדר "כהגדרתו בתוספת ב' לחוק התיאומים בשל אינפלציה".
- במסגרת התיקון, נקבעה ההגדרה הבאה:
"נכס" – נכס [המונח "נכס" מוגדר בסעיף 103(א) לפקודה כ"כל רכוש, בין מקרקעין ובין מיטלטלין, וכל זכות או טובת הנאה ראויות או מוחזקות, בין שהם בישראל ובין שהם מחוץ לישראל"], למעט –
(1) מיטלטלין של יחיד המוחזקים על ידיו לשימושו האישי או לשימושם האישי של בני משפחתו או של בני אדם התלויים בו;
(2) מלאי עסקי;
(3) זכות חזקה במקרקעין – בין שבדין ובין שביושר – המשמשים לצורכי מגורים ולא לשם השתכרות או רווח;"

נושא שני:

תיקון הוראות סעיף 311 לפקודה

המצב המשפטי

עד לתיקון

סעיף 3(י) לפקודת מס הכנסה

▪ עד לתיקון, סעיף 3(י) לפקודה קבע, כי אדם שנתן הלוואה שנרשמה בפנקסי החשבונות שנוהלו בשיטת החשבונאות הכפולה ושלגביה היו חייבים לנהל פנקסים לפי שיטת החשבונאות הכפולה או שהוראות פרק ב לחוק התיאומים חלו בקביעתה, וההלוואה הייתה ללא ריבית או בריבית נמוכה מהשיעור שקבע שר האוצר, * חויב במס בשיעור 40% מהפרש הריבית, ללא זכות לפטור, לניכוי או לקיזוז כלשהם בשל המס.

★ תקנות מס הכנסה (קביעת שיעור ריבית לענין סעיף 3(י)), התשמ"ו-1986 (תקנות אלו תידונה בהמשך).

סעיף 3(י) לפקודת מס הכנסה

- עם זאת, עד לתיקון, הוראות סעיף 3(י) לפקודה לא חלו, בין היתר, על הלוואה שלפי חוק התיאומים נחשבה ל"נכס קבוע" בידי המלווה, ובכלל זאת הלוואה ללא ריבית/הצמדה שהוצגה כשטר הון ונחשבה אצל המלווה לנכס קבוע כאמור.

המצב המשפטי בעקבות התיקון

סעיף 3(י) לפקודת מס הכנסה – כללי

- בגדרו של התיקון, הוחלפו הוראות סעיף 3(י) לפקודה.
- וכך קובעות ההוראות החדשות:

"אדם שנתן הלוואה שנרשמה בפנקסי חשבונות שנוהלו לגבי הכנסה שלגביה היו חייבים לנהל פנקסים לפי שיטת החשבונאות הכפולה או חבר בני אדם שנתן הלוואה, וההלוואה היא בלא ריבית או בריבית נמוכה מהשיעור שקבע לעניין זה שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יראו את הפרש הריבית כהכנסה לפי סעיף 2(4) בידי נותן ההלוואה..."

סעיף 3(י) לפקודת מס הכנסה – הדין החדש

המצב בעקבות התיקון	המצב עד התיקון	
<p>אדם שנתן הלוואה שנרשמה בפנקסי חשבונות שנוהלו לגבי הכנסה שלגביה היו חייבים לנהל פנקסים לפי שיטת החשבונאות הכפולה <u>או חבר בני אדם* שנתן הלוואה</u></p> <p>* <u>לרבות</u> שותפויות, מוסדות ציבור, עיריות וכו' (ראו הגדרת המונח "חבר בני אדם") <u>ולרבות</u> חבר-בני-אדם שאינו חייב בניהול פנקסים לפי שיטת החשבונאות הכפולה.</p>	<p>אדם שנתן הלוואה שנרשמה בפנקסי חשבונות שנוהלו לגבי הכנסה שלגביה היו חייבים לנהל פנקסים לפי שיטת החשבונאות הכפולה <u>או שהוראות פרק ב לחוק התיאומים חלות בקביעתה</u></p>	<p>על מי חל הסעיף</p>

סעיף 3(י) לפקודת מס הכנסה – הדין החדש

המצב בעקבות התיקון	המצב עד התיקון	
<p>① הפרש הריבית חייב במס בידי נותן ההלוואה כהכנסה לפי סעיף 2(4) לפקודה (קרי: חבות במס בשיעורים רגילים, תוך זכאות לפטור, ניכוי¹ או קיזוז²).</p> <p>① על-כן, חברה הממומנת בהון זר שנתנה הלוואה "זולה" שחלות לגביה הוראות סעיף 3(י), תוכל לקזז כנגד ההכנסה הרעיונית את הוצאות המימון בהן עמדה.</p> <p>② לרבות כנגד הפסד הון (לאור סעיף 92(א)(4)?)</p> <p>② הסעיף אינו מתייחס למקבל ההלוואה.</p> <p>③ אין חובה לשלם את המס תוך 30 יום מתום שנת-המס כאמור.</p>	<p>① נותן ההלוואה חויב במס בשיעור 40% מהפרש הריבית, ללא זכות לפטור, לניכוי או לקיזוז כלשהם בשל המס.</p> <p>② מקבל ההלוואה לא היה זכאי לפטור, ניכוי או קיזוז כלשהם בשל המס כאמור.</p> <p>③ על המלווה היה לשלם, תוך 30 יום מתום שנת-המס שלגביה חושב הפרש הריבית, את המס שהוא חייב בו.</p>	<p>הוראות הסעיף</p>

סעיף 3(י) לפקודת מס הכנסה – הגדרת המונח "הלוואה"

- כאמור, עניינו של סעיף 3(י) לפקודה ב"אדם שנתן הלוואה שנרשמה בפנקסי חשבונות שנוהלו לגבי הכנסה שלגביה היו חייבים לנהל פנקסים לפי שיטת החשבונאות הכפולה או חבר בני אדם שנתן הלוואה, וההלוואה היא בלא ריבית או בריבית נמוכה מהשיעור שקבע לעניין זה שר האוצר..."
 - המונח "הלוואה" מוגדר כלרבות כל חוב שאיננו אחד מאלה המנויים ברשימת החריגים הקבועה בסעיף.
 - כמבואר להלן, חלק מהחריגים זהים לחריגים שנכללו בנוסחו הישן של סעיף 3(י).
- חלקם האחר נוסף במסגרת התיקון.

סעיף 3(י) לפקודת מס הכנסה – הגדרת המונח "הלוואה"

▪ ואלה הם החריגים:

◀ **חוב של לקוחות או חוב של ספקים בשל שירותים או נכסים**
☞ חריג זה נכלל בנוסחו הקודם של סעיף 3(י) לפקודה, אם כי לפני התיקון תחולתו הוגבלה לגבי נכסים שאינם נכסים קבועים לפי חוק התיאומים.

◀ **חוב מס**

☞ חריג זה נכלל בנוסחו הקודם של סעיף 3(י) לפקודה.

◀ **הלוואה לאדם מסוים או לסוג מסוים של בני אדם למטרה מסוימת, שניתנה במישרין או בעקיפין כנגד פיקדון שהפקידו המדינה או הסוכנות היהודית לארץ ישראל ובהתאם להוראות המפקידה**

☞ חריג זה נכלל בנוסחו הקודם של סעיף 3(י) לפקודה.

סעיף 3(י) לפקודת מס הכנסה – הגדרת המונח "הלוואה"

■ החריגים – המשך

◀ הלוואה שסעיף 3(ט) לפקודה חל עליה

☞ חריג זה נכלל בנוסחו הקודם של סעיף 3(י) לפקודה.

☞ חריג זה יוסבר בהמשך.

◀ פיקדון לזמן קצוב או יתרה בחשבון עובר ושב בתאגיד בנקאי שהוא בנק או בנק חוץ שהורשה על פי חוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981;

☞ חריג זה נכלל בנוסחו הקודם של סעיף 3(י) לפקודה.

◀ פיקדון שהופקד אצל המדינה, רשות מקומית, חברה ממשלתית או חברת בת ממשלתית והלוואה שניתנה להם

☞ חריג זה נכלל בנוסחו הקודם של סעיף 3(י) לפקודה.

סעיף 3(י) לפקודת מס הכנסה – הגדרת המונח "הלוואה"

▪ החריגים – המשך

◀ הלוואה שנתן מוסד כספי¹ במהלך העסקים הרגיל, למעט הלוואה שנתן לחברה שבשליטתו² או לחברה אחות³

① לעניין זה, "מוסד כספי" הינו כמשמעותו בחוק מס ערך מוסף וכן מי שהכנסה מריבית בידיו היא הכנסה לפי סעיף 2(1) לפקודה ועיקר הכנסתו היא הכנסה כאמור;

② המונח "שליטה" מוגדר כ-25% לפחות מכוח ההצבעה או מהזכות לרווחים, במישרין או בעקיפין, ביום אחד לפחות בשנת-המס;

③ "חברה אחות" מוגדרת כחברה שגם היא וגם המוסד הכספי נותן ההלוואה נשלטים בידי חברה שלישית כלשהי.

👉 חריג זה כמו גם שלוש ההגדרות נכללו בנוסחו הקודם של סעיף 3(י) לפקודה.

סעיף 3(י) לפקודת מס הכנסה – הגדרת המונח "הלוואה"

■ החריגים – המשך

◀ הלוואה שנתן מוסד ציבורי, כהגדרתו בסעיף 9(2) לפקודה, לשם מטרתו הציבורית

☞ חריג זה נכלל בנוסחו הקודם של סעיף 3(י) לפקודה.

◀ הלוואה בלתי-צמודה כנגד שטר הון ל-5 שנים לפחות

☞ חריג זה יוסבר בהמשך.

◀ שטרי הון ואיגרות-חוב שהיו נכס קבוע ביום 31.12.2007

☞ חריג זה יוסבר בהמשך.

◀ הלוואה שהיא עסקה בין-לאומית כמשמעותה בסעיף 85א לפקודה

☞ חריג זה יוסבר בהמשך.

הלואה בלתי-צמודה כנגד שטר הון ל-5 שנים לפחות

- סעיף 3(י) לפקודה, בנוסחו החדש, אינו חל, בין היתר, על: "הלואה שאינה צמודה למדד כלשהו ואינה נושאת ריבית או תשואה כלשהי, שנתן חבר בני אדם לחבר בני אדם* שבשליטתו כנגד שטר הון שהונפק לתקופה של חמש שנים לפחות, ובלבד שההלואה אינה ניתנת לפירעון לפני תום התקופה האמורה והפירעון נדחה בפני התחייבויות אחרות וקודם רק לחלוקת עודפי הרכוש בפירוק" (פסקה 10 להגדרת המונח "הלואה" שבסעיף 3(י)(1) לפקודה).
- ★ המילים "לחבר בני אדם" (המודגשות) נוספו ביום 8.4.08 כתיקון טעות. תחולת התיקון ביום תחילתו של תיקון 20.

הלואה בלתי-צמודה כנגד שטר הון ל-5 שנים לפחות

- קיימים מספר תנאים מצטברים לאי-החלת הוראות סעיף 3(י) לפקודה על הלואה בלתי-צמודה כאמור:

● ההלואה אינה צמודה למדד כלשהו;

👉 אין דרישה לכך שההלואה תהיה שקלית.

● ההלואה אינה נושאת ריבית או תשואה כלשהי;

👉 המונח "ריבית" מוגדר בסעיף 3(י)(1) לפקודה כ"לרבות הפרשי הצמדה".

הלוואה בלתי-צמודה כנגד שטר הון ל-5 שנים לפחות

- התנאים המצטברים לאי-החלת הוראות סעיף 3(י) לפקודה על הלוואה בלתי-צמודה – המשך:

● ההלוואה ניתנה על-ידי חבר-בני-אדם

👉 הלוואה שניתנה על-ידי מלווה שאינו חבר-בני-אדם (למשל: יחיד) אינן נכללות בחריג זה .

👉 נזכיר, כי הוראות סעיף 3(י) לפקודה אינן חלות רק על חבר-בני-אדם אלא על כל "אדם" שנתן הלוואה שנרשמה בפנקסי חשבונות שנוהלו לגבי הכנסה שלגביה היו חייבים לנהל פנקסים לפי שיטת החשבונאות הכפולה...."

הלואה בלתי-צמודה כנגד שטר הון ל-5 שנים לפחות

- התנאים המצטברים לאי-החלת הוראות סעיף 3(י) לפקודה על הלואה בלתי-צמודה – המשך:

● ההלואה ניתנה לחבר-בני-אדם שבשליטתו

👉 המונח "שליטה" מוגדר כ-25% לפחות מכוח ההצבעה או מהזכות לרווחים, במישרין או בעקיפין, ביום אחד לפחות בשנת-המס;

💣 כלומר, מדובר בהלואה שניתנה "כלפי מטה" בלבד, ולא בהלואה "כלפי מעלה" (כגון: מחברת בת לחברת אם), "הצידה" (בין חברות אחיות) לא כל שכן לצד בלתי-קשור.

💣 מנגד, די ב"שליטה" ביום אחד בלבד בשנת-המס על-מנת להימנע מתחולת הוראות סעיף 3(י) בכל שנת-המס.

הלואה בלתי-צמודה כנגד שטר הון ל-5 שנים לפחות

■ התנאים המצטברים לאי-החלת הוראות סעיף 3(י) לפקודה על הלואה בלתי-צמודה – המשך:

● ההלוואה ניתנה כנגד שטר הון שהונפק לתקופה של חמש שנים לפחות

👉 תנאי זה בעייתי מבחינה מסחרית.

● ההלוואה אינה ניתנת לפירעון לפני תום תקופת חמש השנים כאמור

👉 גם תנאי זה בעייתי מבחינה מסחרית.

● פירעון ההלוואה נדחה בפני התחייבויות אחרות וקודם רק לחלוקת עודפי הרכוש בפירוק.

👉 הכוונה לסדר קדימות הנשייה של שטר ההון בהתאם לדיני החברות ולא למועד הפירעון הרגיל כאמור לעיל.

שטרי הון ואיגרות-חוב שהונפקו עד ליום 31.12.2007

- סעיף 3(י) לפקודה, בנוסחו החדש, אינו חל גם על:
"שטרי הון ואיגרות חוב שהנפיק חבר בני אדם אחר, בתנאים הקבועים בפסקה (5) שבהגדרה 'נכסים קבועים' שבתוספת ב' לחוק התיאומים בשל אינפלציה ושהיו נכס קבוע בידי נותן ההלוואה ביום כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007" (פסקה 11 להגדרת המונח "הלוואה" שבסעיף 3(י)(1) לפקודה).
- פסקה (5) שבהגדרת "נכסים קבועים" בתוספת ב לחוק התיאומים כוללת:
"שטרי הון ואיגרות חוב שהנפיק חבר-בני-אדם אחר והינם לתקופה של שנה אחת לפחות, והריבית השנתית עליהם אינה עולה על 30% משיעור עליית המדד בשנת המס".

שטרי הון ואיגרות-חוב שהונפקו עד ליום 31.12.2007

■ כלומר, התנאים המצטברים לאי-החלת הוראות סעיף 3(י) לפקודה על שטרי הון/אג"ח "ותיקים" הם אלה:

● שטרי ההון/איגרות חוב הונפקו על-ידי חבר-בני-אדם אחר לתקופה של שנה אחת לפחות

☞ מדובר בחבר-בני-אדם אחר, קרי: לרבות חברת בת וחברה אחות ואף חבר-בני-אדם בלתי-קשור.

● הריבית השנתית (לרבות הפרשי ההצמדה) על שטרי ההון/איגרות-החוב אינה עולה על 30% משיעור עליית המדד בשנת המס

שטרי הון ואיגרות-חוב שהונפקו עד ליום 31.12.2007

▪ התנאים המצטברים לאי-החלת הוראות סעיף 3(י) לפקודה על שטרי הון/אג"ח "ותיקים" – המשך:

● שטרי ההון/איגרות-חוב היו נכס קבוע בידי נותן ההלוואה ביום 31.12.2007

☞ כלומר, נדרש שעל המלווה חלו הוראות פרק ב לחוק התיאומים בשנת-המס 2007.

☞ קיימת חשיבות רבה וארוכת טווח לסיווג שטרי הון/אג"ח בדו"חות הכספיים לשנת-המס 2007.

הלוואה שהיא עסקה בינלאומית כמשמעותה בסעיף 85א

- סעיף 3(י) לפקודה, בנוסחו החדש, אינו חל גם על:
"הלוואה שהיא עסקה בין-לאומית כמשמעותה בסעיף 85א"
(פסקה 9 להגדרת המונח "הלוואה" שבסעיף 3(י)(1) לפקודה).
 - כלומר, הלוואה הנחשבת לעסקה בין-לאומית כמשמעותה בסעיף 85א לפקודה (ראו להלן) לא תהיה כפופה להוראות סעיף 3(י).
- ↔ המחקק נקט במילים "עסקה בין-לאומית כמשמעותה בסעיף 85א" ולא "עסקה בין-לאומית שחל לגביה סעיף 85א". כלומר, ייתכן מצב שבו הלוואה לתאגיד זר תיחשב לעסקה בינלאומית כמשמעותה בסעיף 85א לפקודה (וכנגזר מכך, הוראות סעיף 3(י) לפקודה לא תחולנה עליה), אך בפועל סעיף 85א לא יחול.
- ↔ סעיף 3(ט) לפקודה נעדר סייג מקביל לגבי הלוואה הנחשבת לעסקה בינלאומית כאמור.

הלוואה שהיא עסקה בינלאומית כמשמעותה בסעיף 85א

■ סעיף 85א(א) לפקודה קובע:

"בעסקה בין-לאומית שבה מתקיימים בין הצדדים לעסקה יחסים מיוחדים שבשלהם נקבע מחיר לנכס, לזכות, לשירות או לאשראי, או שנקבעו תנאים אחרים לעסקה, באופן שהופקו ממנה פחות רווחים מאשר היו מופקים בנסיבות הענין, אילו נקבעו המחיר או התנאים בין צדדים שאין ביניהם יחסים מיוחדים* (להלן – תנאי השוק), תדווח העסקה בהתאם לתנאי השוק ותחויב במס בהתאם."

★ "יחסים מיוחדים" – לרבות יחסים שבין אדם לקרובו, וכן שליטה של צד אחד לעסקה במשנהו, או שליטה של אדם אחד בצדדים לעסקה, במישרין או בעקיפין, לבד או יחד עם אחר.

הלוואה שהיא עסקה בינלאומית כמשמעותה בסעיף 85א

- נזכיר, כי סעיף 85א מסמיך את שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע דרכים ושיטות להכרה במחיר העסקה או בתנאיה כמחיר שוק או כתנאי שוק, לפי העניין, וכן הוראות לעניין ייחוס הכנסות, הוצאות, ניכויים, זיכויים ופטורים במקרים שבהם מדובר בעסקה בין-לאומית בין צדדים קשורים. עוד הוסמך שר האוצר לקבוע הוראות לעניין דו"חות ומסמכים שיוגשו לרשויות המס והוראות רישום ותיעוד.
- ביום 29.11.06 פורסמו ברשומות התקנות מכוח סעיף 85א: תקנות מס הכנסה (קביעת תנאי שוק), התשס"ז-2006 ("התקנות").
- התקנות חלות על עסקה בין-לאומית שנעשתה ביום פרסומן (29.11.06) ואילך.
- עם זאת, על-פי הוראת-המעבר הקבועה בתקנות, יראו חקר תנאי שוק שנערך לפני פרסום התקנות כחקר תנאי שוק שנערך לפי אותן תקנות וזאת עד ליום 28.11.08, ובלבד שהחקר האמור נערך לפי קווי הנחיה מקובלים שפורסמו על-ידי ארגון ה-OECD או מדינות החברות בו.

הלוואה שהיא עסקה בינלאומית כמשמעותה בסעיף 85א

- בחודש אוקטובר 2007 פורסם **טופס 1385**: "הצהרה על עסקאות בינלאומיות כמשמעותן בסעיף 85א לפקודת מס הכנסה".
- טופס זה מהווה נספח לדו"ח השנתי ובו יש לכלול פרטים לגבי עסקאות עם צדדים קשורים בחו"ל ובכללם מספר העסקה, האם העסקה חד-פעמית, תיאור העסקה (פירוט סוג הנכס או השירות ותחום הפעילות), פרטי הצד הקשור לעסקה, מקום מושבו של הצד הקשור וסך מחיר העסקה.
- בנוסף, כולל הטופס הצהרה, כי העסקה עם הצדדים הקשורים בחו"ל נערכה בהתאם לתנאי השוק.

הלוואה שהיא עסקה בינלאומית כמשמעותה בסעיף 85א

- ביום 12.3.08 פורסמה **הודעת רשות המיסים**, לפיה, בין היתר, הוחלט ברשות ליזום הליך חקיקה בו ייקבע, כי בהתאם לקריטריונים שיפורטו בחקיקה זו, שטר הון יסווג כהשקעה ולא כהלוואה לעניין סעיף 85א לפקודה.
- עוד צוין בהודעה, כי לאור העובדה שנכון ליום כניסת סעיף 85א לפקודה לתוקף קיימים שטרי הון שהונפקו בעבר ושלא יעמדו בהכרח בקריטריונים שייקבעו במסגרת הליך החקיקה הצפוי, בכוונת הרשות להמליץ, כי במסגרת הליך החקיקה תיקבענה הוראות-מעבר אשר תאפשרנה לגופים השונים תקופת התארגנות.

הלוואה שהיא עסקה בינלאומית כמשמעותה בסעיף 85א

■ בנוסף, צוין בהודעה, כי לאור העובדה שבתקופה שעד תום שנת-המס 2007 הייתה אי-בהירות – באותם מקרים בהן חלו על המלווה הוראות פרק ב לחוק התיאומים – לגבי מעמדם של שטרי ההון לעניין סעיף 85א לפקודה, הוחלט ברשות המיסים לפרש את הוראות החוק באופן כזה שעד תום שנת-המס 2007 סעיף 85א לא יחול על שטרי הון שנחשבו כנכס קבוע בידי המלווה.

☒ מהו הדין לגבי הלוואות שלא נחשבו לנכס קבוע?

☒ מהו הדין לגבי הלוואות שחלו עליהן סעיפים 3(ט) או (י)?

תקנות מכוח סעיף 3(י) לפקודה

- תקנה 2 לתקנות מס הכנסה (קביעת שיעור ריבית לעניין סעיף 3(י)), התשמ"ו-1986 (להלן: "תקנות 3(י)"), קובעת, כי שיעור הריבית לעניין סעיף 3(י) לפקודה בשנת-המס יהיה שיעור עליית מדד המחירים לצרכן, ולגבי הלואה למי (הלווה) שהוראות פרק ב לחוק התיאומים אינן חלות בקביעת הכנסתו – בשיעור עליית מדד המחירים לצרכן בתוספת 4% לשנה.
- הוראה זו כפופה לשני חריגים.

תקנות מכוח סעיף 3(י) לפקודה

- **החריג הראשון** קבוע בתקנה 4 לתקנות 3(י). לפי חריג זה, נישום שהוכיח להנחת דעתו של פקיד-השומה, כי הלואה שנתן מומנה מהלוואות שקיבל הצמודות במלואן לשער החליפין של דולר ארה"ב, יהיה שיעור הריבית לעניין סעיף 3(י) שיעור השינוי בשער החליפין בתקופת ההלוואה ולגבי הלואה למי שהוראות פרק ב לחוק התיאומים אינן חלות בקביעת הכנסתו – יהיה שיעור הריבית לעניין סעיף 3(י) שיעור השינוי בשער החליפין בתוספת 4% לשנה.

תקנות מכוח סעיף 3(י) לפקודה

▪ החריג השני קבוע בתקנה 5 לתקנות 3(י).

לפי חריג זה, מוסד כספי שנתן במהלך העסקים הרגיל הלוואה לחברה שבשליטתו או לחברה אחות, והוכיח להנחת דעתו של פקיד-השומה כי שיעור הריבית על ההלוואה שנתן אינו נמוך משיעור הריבית שבו היה מקובל באותו מוסד כספי לתת הלוואות בעת מתן הלוואה, יהיה שיעור הריבית לעניין סעיף 3(י) – שיעור הריבית האמור על ההלוואה שנתן.

תקנות מכוח סעיף 3(י) לפקודה

- נכון להיום, ולמרות התיקון, תקנות 3(י) טרם תוקנו/הותאמו.
- כתוצאה מכך, מתעוררת השאלה, האם לאור התיקון, יש להחיל על נותן ההלוואה את סעיף 3(י) לגבי הפרש ריבית בשיעור 4% + הפרשי הצמדה למדד או רק לגבי הפרשי הצמדה למדד.
- לכאורה, ניתן לטעון, כי הוראות פרק ב לחוק התיאומים ממשיכות לחול (בכפוף להוראות התיקון) בקביעת הכנסתו של הלווה (בהנחה שמדובר בנישום פרק ב) ועל-כן הפרש הריבית צריך להיות הפרשי הצמדה למדד בלבד.

נושא שלישי:

תיקון הוראות סעיף 31ט לפקודה

המצב המשפטי עד לתיקון

סעיף 3(ט) לפקודה – המצב המשפטי עד לתיקון

■ סעיף 3(ט) לפקודה קובע, כי אדם שקיבל הלוואה בלא ריבית או בריבית נמוכה משיעור שקבע לעניין זה שר האוצר,¹ יראו את ההפרש כדלקמן: (א) בהלוואה שניתנה בקשר ליחסי עובד/מעביד – כהכנסת עבודה; (ב) בהלוואה שקיבל אדם ממי שהוא מספק לו שירותים (זולת אם הוכיח שההלוואה ניתנה ללא קשר עם השירותים שסיפק) – כהכנסה לפי סעיף 2(1) לפקודה; ו-(ג) בהלוואה שאינה נכללת בשני המקרים הראשונים ואשר התקבלה בידי בעל שליטה² או קרובו,³ מחברה בשליטתו – כהכנסה לפי סעיף 2(4) לפקודה.

① לפי תקנות מס הכנסה (קביעת שיעור הריבית), התשמ"א-1985, מדובר בריבית בשיעור 4% בצירוף הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן (חריג – הלוואה שאינה עולה על 6,600 ש"ח לעובד שאינו בעל שליטה - הפרשי הצמדה למדד בלבד).

סעיף 3(ט) לפקודה – המצב המשפטי עד לתיקון

② "בעל שליטה" – מי שמחזיק או זכאי לרכוש, במישרין או בעקיפין, לבדו או ביחד עם קרובו, אחד מאלה:

(1) 5% לפחות מהון המניות שהוצא;

(2) 5% לפחות מכוח ההצבעה בחברה;

(3) זכות לקבל 5% לפחות מרווחי החברה או מנכסיה בעת פירוק;

(4) זכות למנות מנהל.

③ "קרוב" – כהגדרתו בסעיף 76(ד)(1) לפקודה, קרי: בן-זוג, אח, אחות, הורה, הורי הורה, צאצא וצאצאי בן-הזוג, ובן-זוגו של כל אחד מאלה.

■ עם זאת, עד לתיקון, הוראות סעיף 3(ט) לא חלו על הלוואה שלפי חוק התיאומים נחשבה ל"נכס קבוע" בידי המלווה, ובכלל זאת הלוואה ללא ריבית/הצמדה שהוצגה כשטר הון. זאת, בהתאם להוראות סעיף 3(ט)(4) לפקודה.

המצב המשפטי בעקבות התיקון

סעיף 3(ט) לפקודה – המצב המשפטי בעקבות לתיקון

- בגדרו של התיקון, בוטלו הוראות סעיף 3(ט)(4) לפקודה, לפיהן הוראות סעיף 3(ט) בעניין "הלוואה זולה" לא תחולנה על הלוואה שלפי חוק התיאומים היא נכס קבוע בידי המלווה.
- על-כן, החל משנת-המס 2008 (וללא "הוראות-מעבר") הוראות סעיף 3(ט) לפקודה תחולנה גם על הלוואות בלתי-צמודות שניתנו כנגד שטר הון.
- תוצאות החלת הוראות סעיף 3(ט) לגבי הלוואה לבעל שליטה: "יראו את הפרש... כהכנסה לפי סעיף 2(4)"
הכנסה לפי סעיף 2(4) = הכנסה מדיבידנד?

סעיף 3(ט) לפקודה – המצב המשפטי בעקבות לתיקון

- נזכיר, כי סעיף 3(ט) לפקודה קודם בתחולתו על סעיף 3(י), שכן הלוואה הנכללת בגדר הוראות סעיף 3(ט) לפקודה ממועטת מסעיף 3(י).

← הלוואה "חדשה" בלתי-צמודה מחברה בת לחברת אם כנגד שטר הון לתקופה קצרה מ-5 שנים נכללת בגדר "הלוואה" לעניין סעיף 3(י), אך סעיף זה לא יחול עליה לאור תחולתו של סעיף 3(ט).

← סיווג "הפרש הריבית" כהכנסה מדיבידנד (הכנסה לפי סעיף 2(4) לפקודה) בידי חברת האם לא יגרור עמו חבות במס בכפוף להוראות סעיף 126(ב) לפקודה.

☀️ הלוואה בלתי-צמודה מחברת החזקות לחברה משפחתית שבבעלות בעלי המניות של חברת ההחזקות תחויב במס!

מושא רביעי:

חלופות אפשריות להלוואות/שטרי הון

חלופות אפשריות להלוואות/שטרי הון

- תיקון 20 לחוק התיאומים צמצם אפוא, באופן מהותי את האפשרות ליתן הלוואות בין-חברתיות מבלי שאילו תילכדנה בהוראות סעיפים 3(ט), 3(י) ו-85א לפקודה.
- על-כן, נציג בקצרה מספר חלופות אפשריות לשטרי הון
נזכיר, כי לשימוש בשטרי הון יתרונות רבים ובכללם העדר הצורך בביצוע הנפקת הון (וכנגזר מכך, הימנעות מתשלום מס בולים), החזר השקעה ללא צורך באישור בית-משפט להפחתת הון, אפשרות לאי-חובת ניכוי מס במקור ועוד.
- מובן שיש לבחון את השלכות המס הגלומות בחלופות אלו הן על-פי הדין בישראל והן על-פי הדין הזר ככל שרלבנטי (כגון: לעניין החבות במס בולים, כללי מימון דק, ניכוי מס במקור ועוד).

חלופות אפשריות להלוואות/שטרי הון

- חלופה ראשונה: השקעה בהון מניות (ופרמיה על מניות) של תאגיד היעד ומשיכת ההשקעה בדרך של מכירת המניות/רכישה עצמית/הפחתת הון/פירוק מרצון
- חלופה שנייה: השקעה במניות ניתנות לפדיון של תאגיד היעד
- חלופה שלישית: השקעה בהון מניות (לרבות בדרך של מניות ניתנות לפדיון) של תאגיד קשור מחוץ לישראל (שאינו תושב ישראל) ומתן הלוואה "זולה" מתאגיד זה לתאגיד היעד
- חלופה רביעית: הלוואה לתאגיד היעד באמצעות מתווך שהוא תאגיד בנקאי כמשמעותו בפסקה (5) להגדרת "הלוואה" שבסעיף 3(י)(1) לפקודה (הלוואה Back-to-Back).

סוף מעשה במחשבה תחילה... תודה על ההקשבה!

אלכס שפירא, עו"ד (רו"ח)

אוסלקה, חלד, שפירא, עורכי-דין

שד' רוטשילד 25 תל-אביב

טלפון: 03-5666811

פקס: 03-5666822

אי-מייל: office@capitax.co.il

אתר אינטרנט: www.capitax.co.il

האמור במצגת זו אינו מהווה תחליף לייעוץ פרטני!!!